

ನನ್ನಮ ನಿತ್ಯಕ ಪರಾಗ್ರಾಗಿ

ಕನ್ನಡದ ಕಥಾಜಗತ್ತಿನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕಥಿಗಾರರ ಕಥೆ ಬರೆಯೆವ ಕಸುಬಿನ ಕುರಿತಾದ ಮಾಲಿಕೆ – ‘ನನ್ನ ಕಥಾಷ್ಟಂಗ’ ಕಥಾಯಾನದ ಮುಷಿ, ಸಂಕಟ, ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಕುರಿತಾದ ವ್ಯಾಪೋಹ, ಸಂಭಾಳ, ಮಾಂತ್ರಿಕತೆ, ಅದರಿಂದ ಆಗುವ ಚಿಂತುಗಳೆ – ಇವೆಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳಿಸುವ ಈ ಮಾಲಿಕೆಗೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಕಥಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಥಿಗಾರರು ಬರೆಯಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಯ ತಂತ್ರ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣಾ ವಿಧಾನದ ಕುರಿತ ಕಥಿಗಾರರ ಸ್ವಾಂನುಭವ ‘ಮಯುರ’ದ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ದಾವಲಾಗಲಿದೆ.

ಕೂಲವ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಥಾಯ್ಯೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಲು ಹೋಗಿದ್ದವು. ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಟೂರ್ ಆಪರೇಟರ್‌ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ಸುತ್ತಾಡ ತೊಡಿದ್ದೇವು. ನಮ್ಮ ಗೈಡ್ ತುಂಬಾ ಸಮರ್ಥಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆರು ದಿನಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ನಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಷತೆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ, ಉದ್ದಿ ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವೆಚ್ಚಿದ್ದ ರೆಸ್ಪ್ರಾಗಳನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಚೆನಾನ್ನಿ ಸುತ್ತಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಹೇಸರು ಕಿಮ್ಮೆ. ನಮ್ಮಟೂರ್ ಮುಗಿದು ಬೇಳೆಗೂಡುವ ಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹೇಳಿ ಭಾವಪಕ್ಷಾದಳು. ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇತ್ತು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಏಂದಳು. ಆ ಕಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಟೂರಾನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಅದು ಅವಳ ಬಾಸ್ ಇರಬಹುದೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು “ಈ ಹೇಸರು?” ಎಂದೆ. ಅವಳು ನಾಚಿ ನಗುತ್ತಾ, “ಅದು ನನ್ನ ಹೇಸರೇ. ನನ್ನ ಹೇಸರು ಟೂರಾನಿ. ನನ್ನ ಒರಿಜಿನಲ್ ಥಾಯ್ಯೆ ನೇಮ್ಮಾ. ಆದರೆ ಟೂರಾನ್ಸ್ ಗಳಿಗೆ ಕರೆಯಲು ಸುಲಭವಾಗಲೇಂದು ಕಿಮ್ಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಅಷ್ಟಿರಿಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇಂಥಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಕತೆ ಮೋಳೆಯಲು ನೀರವಾಗುವ ಒಂದು ಸೆಲೆಯವ್ಯಾದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕತೆ ಶುರುವಾಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕೊನೆಗಳಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕತೆಯ